Ο Δάρδανος έφτασε στη Μ. Ασία ζωσμένος τον ασκό, επειδή στην εποχή του δεν υπήρχαν ακόμα τα πλοία. Ούτε και στην εποχή του Πάρη, πέντε γενιές αργότερα, οι Τρώες διέθεταν καράβια. Τότε, επειδή ένας χρησμός τους είχε συστήσει να μην ασχολούνται με την θάλασσα, καθώς από εκεί θα ερχόταν η καταστροφή τους. Η Αφροδίτη όμως συμβούλευσε τον Πάρη να ναυπηγήσει ένα πλοίο. Ο ήρωας παράτησε τα κοπάδια, κατέβηκε στην Τροία και είπε στους δικούς του ότι, με της θεάς την εύνοια, ήθελε να μπαρκάρει. Ο Πρίαμος και η Εκάβη του το επέτρεψαν. Δεν θυμήθηκαν τους παλιούς χρησμούς, τον ένα για τα καράβια και τον άλλο για τον Πάρη, ότι θα φέρουν την καταστροφή. Ο συνδυασμός όμως ήταν εκρηκτικός. Του κάκου η μάντισσα αδελφή του Πάρη, η Κασσάνδρα, προσπάθησε να αποτρέψει τα αναπόφευκτα. Ο Απόλλωνας της είχε στερήσει την πειθώ, οπότε κανένας δεν της έδινε σημασία.

Το πρώτο τρωαδίτικο πλοίο το ναυπήγησε ο Φέρεκλος, γιος του Τέκτονα ή του Αρμονίδη που άλλη εκδοχή τον φέρει παππού του. Ούτε αυτός συνειδητοποίησε τι ακριβώς έπραττε. Έμελλε να σκοτωθεί από τον Μηριόνη, κάτω από τα τείχη της Τροίας.

Όταν το πλοίο ετοιμάστηκε, η Αφροδίτη έστειλε τον γιο της, Αινεία, να συνοδεύσει τον Πάρη. Οι δυο νέοι έφτασαν στη Λακωνία. Αρχικά, φιλοξενήθηκαν στις Αμύκλες από τον Τύνδαρο και τους Διόσκουρους. Το ότι ο Μενέλαος έγινε βασιλιάς της Σπάρτης, όταν πια οι Διόσκουροι είχαν πεθάνει, για τη μυθολογία αποτελεί λεπτομέρεια. Αναφέρθηκε ήδη ότι του παρέθεσαν γεύμα με επίσημους καλεσμένους. Η φιλοξενία αυτή έμελλε να πείσει ακόμα και τον Αριστοτέλη ότι ο Τύνδαρος και οι γιοι του δεν είχαν αντίρρηση να αρπαχθεί η Ελένη από τον Πάρη. Ίσως όμως τέτοια φιλοξενία να μην υπήρξε αλλά να επινοήθηκε για να αθωωθεί στη συνείδηση του λαού η Ελένη με το σκεπτικό ότι συνεργοί στην απαγωγή της ήταν ο πατέρας και τα αδέλφια της.

Οπωσδήποτε, κάποια στιγμή, ο Πάρης, ο Αινείας και οι συνοδοί τους έφτασαν στο παλάτι του Μενέλαου, στη Σπάρτη. Ο Μενέλαος τους φιλοξένησε αρχοντικά. Ο Πάρης πρόσφερε δώρα για την Ελένη. Εγκαταστάθηκε για τα καλά στη Σπάρτη και δεν έλεγε να το κουνήσει από εκεί. Ο Μενέλαος δεν ενοχλιόταν από αυτό. Μια μέρα όμως ήρθαν από την Κρήτη απεσταλμένοι που μετέφεραν πρόσκληση στον βασιλιά να επισκεφθεί το νησί.

Η πιο απλή εκδοχή ήταν ότι τον καλούσε ο φίλος του, Ιδομενέας, λέγοντας ότι θα προσβληθεί, αν ο Μενέλαος δεν πάει. Ο Ιδομενέας είχε γνωριστεί με τον Μενέλαο, όταν και οι δυο τους διεκδικούσαν το χέρι της Ελένης. Συγκαταλεγόταν ανάμεσα στα φαβορί αλλά τελικά εκείνη προτίμησε τον Μενέλαο. Παρ' όλα αυτά, οι δυο άνδρες έγιναν φίλοι και ο Ιδομενέας πολλές φορές φιλοξενήθηκε στο μυκηναϊκό παλάτι της Σπάρτης. Τώρα, απαιτούσε να ανταποδώσει την φιλοξενία.

Η πιο περίπλοκη εκδοχή αναφέρει ότι τον καλούσαν να παρευρεθεί στην κηδεία του Κατρέα. Αναφέρθηκε ήδη η εκδοχή ότι ο Μενέλαος και ο Αγαμέμνονας δεν ήταν γιοι του Ατρέα αλλά του αδελφού του, Πλεισθένη, και της Αερόπης. Η Αερόπη ήταν κόρη του Κατρέα, άρα ο Μενέλαος εγγονός του. Έπρεπε να πάει.

Πριν να αναχωρήσει για την Κρήτη, ο βασιλιάς ζήτησε από την Ελένη να περιποιείται τους ξένους τους, όσο θα έμεναν εκεί. Την δέκατη μέρα αφότου ο Πάρης είχε φθάσει στη Σπάρτη, ο Μενέλαος επιβιβάστηκε στο πλοίο κι έφυγε για την μεγαλόνησο. Καλύτερη ευκαιρία για το βασιλόπουλο από την Τροία δεν μπορούσε να υπάρξει. Ήταν και η Αφροδίτη που έσπρωχνε τα πράγματα.

(τελευταία επεξεργασία, 15 Ιουνίου 2021)